

Els partits independentistes busquen alguna concreció desesperadament

written by Llorenç Prats | 18 de setembre de 2021

Les millores per Catalunya que vinguin de la taula de diàleg ja són d'ERC quan JXCAT s'ha desmarcat del seu contingut i procediment des del moment en que no va atendre els plantejaments del President de la Generalitat. És així que JXCAT ha de mirar de liderar, segons paraules seves, algun altra àmbit de negociació que acabi donant millores pels catalans. El balanç de la dinàmica autonòmica és així d'esclava perquè a les eleccions hauran d'explicar què i com han aconseguit pels catalans, formulen els estratègies electorals de sengles formacions polítiques.

En aquest sentit, JXCAT ja s'ha avingut a liderar la força independentista al Congrés espanyol. Unes negociacions que passaran per importants partides, molt concretes, en els pressupostos generals de l'estat amb una visió clarament local, a les portes del 2023 com un nou repte a superar i per no confirmar una dinàmica de davallada que les divisions de l'espai "convergent" viu.

Per activa o per passiva la taula de diàleg, la negociació entre els governs català i espanyol, ja s'entén, per amplis sectors de la societat catalana, com un nou escull per materialitzar la independència deguda, des de l'octubre de 2017. Així que es plantegi, en qualsevol moment, el que en diuen un "nou embat", aquest s'haurà d'ajornar en funció de l'evolució de les negociacions, directes per part d'ERC i indirectes per part de JXCAT, que s'hi donin.

JXCAT confia tornar a recuperar la implantació territorial que es va perdre amb la trista fi de Convergència. Així, malden

per refer ponts amb el PDECAT, i en aquest sentit treballen incansablement el seu secretari general i president, respectivament, Jordi Sànchez i Carles Puigdemont. Recompondre l'antic espai de centre conservador, pactista i "business friendly", és un repte organitzatiu que s'ha debatut obertament en el primer consell nacional de la formació, aquest mes de setembre. També s'ha parlat de la necessitat "del bon govern i el progrés del país", com temes claus per guanyar la credibilitat perduda i afrontar una millora dels resultats electorals. No obstant, matisen, que els hi cal "el front comú" al Congrés i Senat espanyol, referint-se al lideratge d'ERC en moltes iniciatives polítiques i que els hi està fent perdre un protagonisme històric. Finalment, també s'ha advertit que el "govern del 52%", impulsat decididament des l'Assemblea Nacional Catalana, no està en perill i que "la majoria independentista no ha de témer". I és que en la memòria de tots els presents hi ha la clamorosa multitud que l'ANC va convocar durant la diada d'enguany. Hom titlla aquesta manifestació obertament com una bufetada a uns i altres, per la seva indecisió en concretar alguna cosa útil i definitiva pel país.

Curiosament, sembla que les ànsies d'independència dels catalans passen per aprovar uns determinats pressupostos espanyols amb milers de partides i de recursos absolutament contraris amb aquest fi.